

Podobnost – se dřevem? Ano, v tom nejlepší slova smyslu. Zrod, růst, zapouštění kořenů do půdy, vytahování se až do nebes, pomačkání léty, závislost na přírodních živlech a celý život vepsaný do kůry a útrob. Ta blízkost je neodolatelná. Potřeba dotyku a vůně dřeviny se k nám stále vrací. Často, navzdory mnoha racionálním argumentům v prospěch jiných materiálů, saháme po dřevě. Někde se dřevo rodí, jinde se z něj staví.

Dohlédli jste na dřevo?

Patřím k těm odrostlým dětem, které maminky poctivě vodili na ranní tréninky na zimní stadion. Ten náš byl celý ze dřeva. O vytápěné sportovní hale jsme mohli jen snít. Oblá nosná konstrukce z lepených půloblouků a dřevěný podhled příjemně mátly hlavu a tělo. I za nejmrazivějšího rána jsme si namlouvali, že není vlastně tak chladno. Při výjezdech na jiné, možná honosnější oceli podepřená sportoviště jsem už nikdy tento pocit neměla. Je dřevo jen o pocitu? Tento argument by nestačil na úspěšnou kariéru dřevěných staveb na severu Spojených států, v Kanadě, ve Skandinávii, v Německu, kde běžně stojí nízkopodlažní budovy, některé sportovní a průmyslové haly, ale hlavně obytné domy z dřevěné konstrukce. Co vlastně v případě dřeva zabralo?

Ctnosti a nectnosti

Pro dřevo – možná více než pro většinu stavebních materiálů – platí, že vývoj ve zdokonalování technologie zpracování a ve zlepšování povrchových hmot zkvalitnil způsob stavění. Fráze, nebo také ne.

Dřevu se dařilo vždy. Dodnes stojí u nás stoleté stavby v horských či podhorských oblastech. Nad Benátkami na dřevěných pilotách vzdychá celý svět. Co by tak asi dřevu chybělo? Tomu starému, zabudovanému ve starých dřevěných chalupách a zapomenutých loveckých zámečcích majitelé ochotní vložit peníze a námahu do tradičního bydlení. Dřevu určenému na novostavby návrat k náročnému prvotnímu výběru suroviny, jímž se mohou pochlubit jen renomované stavební firmy a zkušení mistři řemesla. Dřevo dostává novou šanci na dlouhou životnost díky promyšlenému sušení, kvalitní konzervaci a hlavně správnému využívání jeho základních vlastností. Že konstrukce může být i lehké, a přitom pevná a pružná? Za to může dřevo! Důkazem jsou dosud funkční střechy barokních a renesančních budov po celé Evropě. Dřevu se dá vyčítat tvarová nestálost ve vlhkém prostředí; stavbaři říkají, že „dřevo pracuje“. Díky svému organickému původu se může stát snadnou kořistí dřevokazných hub a podlehnout hnilobě. Hlavně během stavby je nejméně vhodnou kamarádkou pro dřevěnou konstrukci voda v jakékoliv podobě. To je důvod, proč se na stavbě minimalizuje objem mokrých procesů a rozestavěný objekt se chrání před nepřízní počasí. Faktem je, že dřevo zabudované do stavby už nemusí zrát jako zděné stavby, ale dříve než se stanete jeho obyvateli, počítejte s tím, že domek má být důkladně vysušen. Dodavatelé rodinných domů s dřevěným konstrukčním systémem se zaměřili v posledních letech hlavně na snížení budoucích nákladů na vytápění dřevěných staveb. Dřevo sice s námi komunikuje, připomíná nám staré dobré časy, ale co se týká akumulčních schopností, příliš nám nepomáhá. Dřevěnou chalupu vytopíme jedna radost, ale pokud nebude správně zaizolovaná, teplo se v ní dlouho neudrží. Spokojení však můžeme být se schopností vnitřních dřevěných povrchů přijímat a vydávat vlhkost do interiéru našeho domu. Odměnou je příznivé mikroklima. Dřevěné obydlí si žádá dostatek vzduchu. Jak dýchá dřevo ve vašem interiéru? Zhluboka, a ani nezplesnivý pokud mu zabezpečíme pravidelnou a přiměřenou dávku vzduchu větráním, klimatizací nebo mikroventilací skrze okna.

Dřevo není beze jména. Mělo svůj osud a původ, než vstoupilo do našeho domu. Pro někoho postavit nový dům ze dřeva znamená dát mu druhý život.

Zdroj: Český průvodce modernám bydlením